

*** המים וטעים ***
ארצות-הברית) - קומדיה מטורפת מבריי
קה על ימי שיקאגו העליזים, עם בימוי
זירטאווי של בילי ויילדר, דיאלוגים עוק
צניים בכל שורה, ומרילין מונרו באחת

מונרו וזמון ב"המים וטעים"
עוקצני

ההופעותיה הוזהרות ביותר. כדאי לראות.
*** אוואנטי ***
(גת, ארצות-הברית)
- שוב בילי ויילדר, שוב קומדיה מבריקה
על מיליונר אמריקני וזבנית בריטית
שנפגשים באיטליה, שם נהרגו הוריהם
יחד, בתאונת דרכים. שילוב מעולה של
רומנטיקה וסאטירה.

* * * חופשה עד הצות (בן-יהודה,
ארצות-הברית) - עוד גירסה למעשייה
הישנה, על אהבתו של מלח ליצאנית שונה
מכל שאר היצאניות. הפעם - עולה על
המוצג, בעיקר בשל כנותו של גיימס
קאן, פניה מלאי-ההבעה של מארשה
מייסון, ובגלל תיאור הביוורקטיה הצבאית
רק על גופיהם של חייליה, אלא גם על
ריגשותיהם ויחסיהם האנושיים.

* * * בדרך מערבה (תכלת, ארצות-

האולם געש בקריאות מחאה,
הרוחות סערן, והקהל צעק:

..לאה פורת - הביתה!

קולנוע גת בתל-אביב. הג לקולנוע
הישראלי? איי להג, ואוי לקולנוע
הישראלי. כל מיני מוסדות מכובדים, כגון
מישרד-המיסחר והתעשייה ומישרד-החינוך
והתרבות, ומרכז הסרט הישראלי והמועצה
הציבורית לתרבות ואמנות, כולם יחד
התנסו ובאו להעניק אותות הצטיינות
לבתי-מצטיינים.

על הבמה - נחמן אינגבר, מן המכון
הישראלי לקולנוע; חנה מרון, המייצגת
את מרכז הסרט הישראלי; ואב בירגר,
מישרד-המיסחר והתעשייה, לפני שהועלה
בדרגה, אבל אינו יכול עדיין להיפרד מן
הוזהר שבמסך, בנימין חכלילי, מן המועצה
לתרבות, ולאה פורת, יושבת-ראש המועצה.
נאומים, דרשות, סיכומים. מומינים את
לאה פורת אל המיקרופון. קול מן האולם:
"לאה פורת, הביתה!" את המוחה לא קשה
לזהות. היה זה מוני יקים, דובר הפנתרים,
שבא לכאן להגות פרס שניתן לסרט על
חבריות-לתנועה, אשר הופק בעזרת כספים
שנתקבלו מלאה פורת (כך, לפחות, כתוב
בסרט). אבל משלים את החגיגה בנימה
אישית משלך.

פרס ראשון לא חולק, אחרי כמה
דקות של מחאות, שבהן נשמעה בעיקר
תרעומתו של מי שלא קיבל בזמנו תמיכה
מספקת לתיאטרון המרתף שלו. גבר קיצפו
של יצחק קול, מנהל אולפני הרצליה,
שהזמין את יקים להירגע. אלא שיקים
סבר אחרת, עד שקול גער בו בכעס:
"תשלם קודם את החובות שלך, ואחר-כך
תבוא בטענות". ואו השתחרר שקט - יחסי.
פרס ראשון לסרטי-איכות ישראלי, לא
חולק - אפשר להבין זאת היטב. אבל
הפרס השני דווקא חולק, ולמי אם לא,
לבית ברחוב שלוש, של משה מזרחי. זאת,
למרות שהפרסים מתייחסים לשנת 1973,
ואילו משה מזרחי עצמו טוען, בראיון עימו

המופיע בחוברת שחולקה לבאיה-הטכס, כי
סיים את הסרט כבר לפני שנתיים (בחשבון
פשוט - פירוש הדבר כי סיים אותו ב-
1972), ואפילו שנת הייצור מצויינת בהד-
גשה רבה באותה חוברת כ-1972. אפשר,
כמובן, לומר שמעניקי פרס-האיכות מצפי-
צפים על תאריך הייצור ומתחשבים רק
בתאריך ההצגה, שהיה אומנם ב-1973. אבל
אם כך, יש לזכור כי לפני שנה הוענק
פרס דומה לסרט שלא הוצג אז כלל, לאן
נעלם דניאל ואקס. זה לא עקבי? לא
חשוב, כי הרי זה היופי שבגמישות.

הוועדה היא לא רק גמישה, אלא גם
דייקנית. היא קבעה בפסקנות שלסרט של
מזרחי מגיע פרס שני, ולא ראשון - אבל
גם לא שלישי. לסרטים-קצרים עלילתיים
- אין פרס ראשון; עדות לאיכות החומר
המוגש. לסרטים-תיעודיים קצרים - אין
פרס ראשון. בפרס השני זכה סירטון בשם
סמלים יהודיים, של אריה מבוש ונינה
מאיר. אסור לשפוט מקטע קצר שהוצג
במיסגרת הטכס, ואפשר רק לצטט קריאת-
ביניים: "זה משעמם".

סרטים קצרים של במאים מתחילים. כאן
גדל הפיריון. פרס שני, לבחור בשם יורם
דיכטוואלד, על סרט מצוייר בשם הסנדל.
זה בהחלט סרט נאה, בכל מה שנוגע לעין,
אשר לתוכן, אפשר לומר עליו, בלשון
המעטה, שהוא לוטה בערפל.

רוצים את הפנתרים, עד הסוף!
הפרס הראשון לבמאים מתחילים, ניתן
לסרט בשם שמעת על הפנתרים השחורים,
אדון משה? וכאן עשו מארגני הטכס את
השגיאה הטאקטית של חייהם. מתוך סרט
של כ-40 דקות, בחרו להציג רק כשתיים
או שתיים וחצי דקות, שאינן מייצגות כלל
את הסרט. הצעקות באולם החלו מאשת
הצלם, והתפשטו לכל פינה: "רוצים לראות
את הכל!" או הופיע גיסי, אחת הדמויות
היתר-מוכרות של הבוהימה התל-אביבית.

הברית) - האחים מארקס באחד הסרטים
הפחות-מצליחים שלהם, חוזרים לימי ה-
מעריבה-הפרוע והופכים אותם על ראשם.
*** העוקץ (אלנבי, ארצות-הברית)

הברית) - האחים מארקס באחד הסרטים
הפחות-מצליחים שלהם, חוזרים לימי ה-
מעריבה-הפרוע והופכים אותם על ראשם.

ירושלים

*** קוראים לי אף אחד (חן, אי-
טליה) - סרגיו ליאונה מסתתר, מסיבות
כספיות, מאחורי שמו של הבמאי טונינו
ואלרי - אבל כל אחד יכול להרגיש כי
הידיים ידי-ליאונה. הרבה הומור, הרבה
עוקצים. בידור.

*** מרפר (סמדר, ארצות-הברית) -
אכזבה למעריצי היצירה הסיפורית. מיש-
חק מצויין של דאסטין הופמן.

*** * * * אז תביט עכשיו (אורלי,
אנגליה) - מותחן פסיכולוגי ואסתטי
מאוד, על מיסתורין החייו של זוג ששכל
מתו הקטנה, ובא למצוא עבודה ושלווה
בווציה. מישחק מצויין, צילום נפלא.

*** * * * מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

אלמגור ושיזון ב"שדוש"
רוצים את הפנתרים

והציל את המצב. כל המעוניינים הוזמנו
עליהם, להישאר אחרי סיום הטכס ולצפות
בסרט בשלמותו.

את התודה לגיסי חבים לארדוקא עושי
הסרט, אלא הנוכחים באולם. כי מה שנראה
באותן שתי דקות שהוקרנו תחילה, כסימן
לסרט מחאה ישראלי אמיתי ראשון, התגלה,
באורכו המלא, כסרט-תעמולה מטופש נוסף,
המשרת בעיקר את עושייה-תעמולה, ולא
את המטרות למען הם צריכים להילחם.
הפעילים הראשיים של התנועה הופיעו
בסרט בתפקידי כוכבים. מה גרם לפנתרים
שיתפצלו, מהם קשייהם בגיוס דעת-
הציבור, הקשיים שמנעו מהם מושב בכנסת,
מה התשובות שיש להם נגד כל הטענות
של גולדה והמימסד - כל אלה כלל לא
בא לידי ביטוי כאן. ייתכן שמי שהוא
שכבר פנתר, יתלהב מן המוצג בסרט (אם
פולחן האישיות אינו מפריע לו), אבל מי
שלא התגייס עדיין, לא ילמד מסרט זה
מאומה.

קולנוע גת בתל-אביב. השעה 12.30.
המעטים שהחזיקו מעמד עד הסוף יצאו.
איש לא אמר, "להתראות בשנה הבאה".

מעשייה המוקצעת להפליא, על אמני-
התרמית המרמים זה את זה, וכולם ביחד
גם את הקהל. סרט-פשע מברד מאוד,
מצולם, משוחק ומביינים להפליא.

ירושלים

*** קוראים לי אף אחד (חן, אי-
טליה) - סרגיו ליאונה מסתתר, מסיבות
כספיות, מאחורי שמו של הבמאי טונינו
ואלרי - אבל כל אחד יכול להרגיש כי
הידיים ידי-ליאונה. הרבה הומור, הרבה
עוקצים. בידור.

*** מרפר (סמדר, ארצות-הברית) -
אכזבה למעריצי היצירה הסיפורית. מיש-
חק מצויין של דאסטין הופמן.

*** * * * אז תביט עכשיו (אורלי,
אנגליה) - מותחן פסיכולוגי ואסתטי
מאוד, על מיסתורין החייו של זוג ששכל
מתו הקטנה, ובא למצוא עבודה ושלווה
בווציה. מישחק מצויין, צילום נפלא.

*** * * * מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

מייסון וקאן ב"חופשה"
אנושי

זוהר ושפירא: לקפוץ על כולן

דמותו של אוהד-דכורסל עשיר ומטומטם-במקצת, כפי ש-
טווה אותו צבי שיסל. אולם בסופו של דבר, זהו סיפור
עצוב, ללא מוסר-השכל, משום שאיש מן הגיבורים בסרט
אינו מסוגל להשתנות, במלוא מובן המילה.
אם יש לסרט חיסרון, הריהו בכך שהוא נוטה להת-
בונן בפורמן רק מנקודת-מבט אחת, זו הנוגעת למיטה,
ואפילו עיסוקיו הספורטיביים כפופים לנושא חשוב זה.
משום כך נראית דמותו רדודה במיקצה, ואין בה די עניין
למלא סרט שלם. ומאחר שכל השאר בסרט, מתקיימים
רק ביחס לפורמן (הסרט כולו עשוי בעוף ראשון), הם
סובלים יחד עם הגיבור, מאותן הגבלות עצמן.

הזלילה
הקטנה

עיניים גדולות (סטודיו, תל-
אביב, ישראל) - בני פורמן, מא-
מן-הכדורסל שהוא גיבור סירטו

החדש של אורי זוהר, יכול לשמש כאבסטיפוס לישראלי
המצוי. הוא רוצה לדפוק את כל החתיכות ויחד עם זה
מעפה שבבית הכל יתנהל כשורה, ושאיש לא יבוא אליו
בטעות. בדיוק כמו כל אלה שטוענים כי לעשות קצת
חיים, ולעקם את המוסכמות לפי החשק, זה לא אומר
שהם לא בסדר, להפך - הם חברים על הכיפק.
את סיפורו של בני פורמן מגלגל זוהר, המשחק את
התפקיד הראשי, באיפוק קולנועי ניכר, כשהמצלמה מש-
רתת את הדמויות, לא כמו בתחילת דרכו של אורי,
כשהמצלמה היתה דמות, ועוד יותר מכך: דמות ראשית,
בפני עצמה. המוני פרטים קטנים, כמו השכנה המציעה
מן הדירה הסמוכה בריב-מישפחה, או מחלקי-התה במוע-
דון מכבי, מוסיפים לסרט גוון אמיתי.

מישחק טבעי, בלתי-מאולץ של כל המשתתפים, הוא
הוכחה נוספת לעבודת-הצוות בה מאמין אורי זוהר, וב-
כמה סצנות מצליחים הוא עצמו, אשתו אליה (המגלמת
בסרט את אשת המאמן) ואריק איינשטיין (שהוא כוכב
הקבוצה אותה מאמן פורמן) לזעזע באמת ובתמים, ב-
אמיתות הרגשות שהם מציגים בפני המצלמה.
הפרטים ברקע הספורטיבי, מקור הפרנסה של פורמן,
גם הם מוסיפים לאמנות. לדוגמה: הדאגה שלכוכב-
הקבוצה יהיה עסק, האלימות הפרועה התופסת את מקום
הספורט, השאיפה המטורפת לנצח העולה על כל אהבה
לכדורסל.
למעשה, זה צריך להיות סרט מצחיק מאוד. למשל: